

Katowice, dnia 11 września 2023 r.
znak sprawy: OE-PZ.7222.68.2023
znak decyzji: OE-PZ.KW-001509/23
za dowodem doręczenia

Decyzja nr **3259/OE/2023**

Organ wydający: **Marszałek Województwa Śląskiego**

w sprawie wniosku o zmianę pozwolenia zintegrowanego

na podstawie art. 163 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. *Kodeks Postępowania Administracyjnego* (t.j. Dz. U. z 2023 r. poz. 775 z późn. zm.) oraz na podstawie art. 181 ust. 1 pkt. 1, 183 ust. 1, 184 ust. 1, art. 192, art. 211, art. 214 ust. 5 i 378 ust. 2a ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 r. *Prawo ochrony środowiska* (t.j. Dz. U. z 2022 r. poz. 2556 z późn. zm.)

po rozpoznaniu wniosku Strony, z dnia 3 lipca 2023 r.

orzekam

zmienić warunki pozwolenia zintegrowanego, udzielonego decyzją Marszałka Województwa Śląskiego znak: 1091/OS/2014 z dnia 4 czerwca 2014 r. (zmienioną decyzjami Marszałka Województwa Śląskiego nr 2649/OS/2014 z dnia 4 grudnia 2014 r., nr 1719/OS/2015 z dnia 30 września 2015 r., nr 444/OS/2016 z dnia 14 marca 2016 r., nr 2408/OS/2017 z dnia 14 lipca 2017 r., nr 2338/OS/2018 z dnia 27 lipca 2018 r. oraz nr 2757/OS/2019 z 15 października 2019 r.) dla dwóch instalacji IPPC energetycznego spalania paliw w Elektrociepłowniach I i II, zlokalizowanych w Zabrze przy ul. Korczoka 15, eksploatowanych obecnie przez Spółkę Fortum Silesia S.A. z siedzibą w Zabrze (NIP: 6480001289, REGON: 271990231) w następujący sposób:

- I. W części III. „Warunki wprowadzania do środowiska substancji i energii”, w punkcie 1. „Rodzaje i ilość substancji dopuszczone do wprowadzania do powietrza w warunkach normalnego funkcjonowania instalacji” punkt 1.1. „Dopuszczalna wielkość emisji dla instalacji energetycznego spalania paliw (IPPC)” otrzymuje brzmienie:

„1.1. Dopuszczalna wielkość emisji dla instalacji energetycznego spalania paliw (IPPC)

1.1.1. Dopuszczalna wielkość emisji z instalacji energetycznego spalania paliw

Standardy emisyjne dla kotłów eksploatowanych w Fortum Silesia S.A. w okresie od 01.01.2023 r. do 31.12.2024 r.					
Źródło emisji	Część źródła emisji	Substancja emitowana	Standardy emisyjne ze spalania węgla kamiennego mg/Nm ³	Standardy emisyjne ze spalania gazu ziemnego mg/Nm ³	Standardy emisyjne ze spalania oleju opałowego mg/Nm ³
E19	Kocioł WR 40 47,0 MW _t	Pył	100 ¹⁾	-	-
		Dwutlenek siarki	1300 ¹⁾	-	-
		Dwutlenek azotu	400 ¹⁾	-	-
E4	Kocioł KP-20 27,1 MW _t	Pył	-	5 ²⁾	50 ²⁾
		Dwutlenek siarki	-	35 ²⁾	850 ¹⁾
		Dwutlenek azotu	-	300 ²⁾	400 ²⁾

¹⁾ przy zawartości 6% tlenu w gazach odlotowych

²⁾ przy zawartości 3% tlenu w gazach odlotowych

Standardy emisyjne dla kotłów eksploatowanych w Fortum Silesia S.A. w okresie od 01.01.2025 r. do 31.12.2029 r. ³⁾					
Źródło emisji	Część źródła emisji	Substancja emitowana	Standardy emisyjne ze spalania węgla kamiennego mg/m ³ _u	Standardy emisyjne ze spalania gazu ziemnego mg/m ³ _u	Standardy emisyjne ze spalania oleju opałowego mg/m ³ _u
E19	Kocioł WR 40 47,0 MW _t	Pył	100 ¹⁾	-	-
		Dwutlenek siarki	1100 ¹⁾	-	-
		Dwutlenek azotu	400 ¹⁾	-	-
E4	Kocioł KP-20 27,1 MW _t	Pył	-	5 ²⁾	30 ²⁾
		Dwutlenek siarki	-	35 ²⁾	350 ¹⁾
		Dwutlenek azotu	-	200 ²⁾	400 ²⁾

¹⁾ przy zawartości 6% tlenu w gazach odlotowych

²⁾ przy zawartości 3% tlenu w gazach odlotowych

³⁾ Do dnia 31 grudnia 2029 r. lub krócej - do czasu spełniania warunków, o których mowa w art. 146j ust. 1 pkt 2 i 3 ustawy Prawo ochrony środowiska; w przypadku braku spełniania ww. warunków dla kotła WR 40 obowiązują wielkości dopuszczalnej emisji jak określone w tabeli „Standardy emisyjne dla kotłów eksploatowanych w Fortum Silesia S.A w okresie od 01.01.2030 r.”

Standardy emisyjne dla kotłów eksploatowanych w Fortum Silesia S.A. w okresie od 01.01.2030 r.					
Źródło emisji	Część źródła emisji	Substancja emitowana	Standardy emisyjne ze spalania węgla	Standardy emisyjne ze spalania	Standardy emisyjne ze spalania

			kamiennego mg/m ³ _u	gazu ziemnego mg/m ³ _u	oleju opałowego mg/m ³ _u
E19	Kocioł WR 40 47,0 MW _t	Pył Dwutlenek siarki Dwutlenek azotu	30 ¹⁾ 400 ¹⁾ 400 ¹⁾	- - -	- - -
E4	Kocioł KP-20 27,1 MW _t	Pył Dwutlenek siarki Dwutlenek azotu	- - -	5 ²⁾ 35 ²⁾ 200 ²⁾	30 ²⁾ 350 ¹⁾ 400 ²⁾

¹⁾ przy zawartości 6% tlenu w gazach odlotowych

²⁾ przy zawartości 3% tlenu w gazach odlotowych

1.1.2. Dopuszczalna wielkość emisji rocznej z instalacji energetycznego spalania paliw

Zanieczyszczenie	Roczna wielkość emisji Mg/rok		
	do 31.12.2024 r.	od 01.01.2025 r. do 31.12.2029 r. ¹⁾	od 01.01.2030 r.
Pył	31,2	31,2	9,9
Dwutlenek siarki	410,1	349,1	128,3
Dwutlenek azotu	129,5	129,5	129,5

¹⁾ Do dnia 31 grudnia 2029 r. lub krócej - do czasu spełniania warunków, o których mowa w art. 146j ust. 1 pkt 2 i 3 ustawy Prawo ochrony środowiska; w przypadku braku spełniania ww. warunków dla kotła WR 40 obowiązują roczne wielkości emisji jak określone w kolumnie „od 01.01.2030 r.”

”

II. W części IX. „Zobowiązuje się Fortum Silesia S.A. z siedzibą w Zabrze do:” dopisuje się punkt 11 o brzmieniu:

„11. Przedkładania Marszałkowi Województwa Śląskiego w terminie do końca lutego każdego roku, danych dotyczących udziału ciepła dostarczonego do publicznej sieci ciepłowniczej w postaci pary lub gorącej wody w produkcji ciepła użytkowego wytwarzanego w kotle WR 40, określonego jako średnia krocząca z pięciu lat i wyrażonego w procentach”.

III. Pozostałe punkty decyzji pozostają bez zmian.

Uzasadnienie

I. Uzasadnienie faktyczne

Decyzją z dnia 4 czerwca 2014 r. nr 1091/OS/2014 Marszałek Województwa Śląskiego, udzielił pozwolenia zintegrowanego dla dwóch instalacji IPPC energetycznego spalania paliw w Elektrociepłowniach I i II, zlokalizowanych w Zabrzu przy ul. Korczoka 15.

Decyzja ta została następnie zmieniona decyzjami:

- 1) Marszałka Województwa Śląskiego nr 2649/OS/2014 z dnia 4 grudnia 2014 r.,
- 2) Marszałka Województwa Śląskiego nr 1719/OS/2015 z dnia 30 września 2015 r.,
- 3) Marszałka Województwa Śląskiego nr 444/OS/2016 z dnia 14 marca 2016 r.,

- 4) Marszałka Województwa Śląskiego nr 2408/OS/2017 z dnia 14 lipca 2017 r.,
- 5) Marszałka Województwa Śląskiego nr 2338/OS/2018 z dnia 27 lipca 2018 r.
- 6) Marszałka Województwa Śląskiego nr 2757/OS/2019 z dnia 15 października 2019 r;

W dniu 7 lipca 2023 r. Marszałek Województwa Śląskiego otrzymał wniosek Strony, z dnia 3 lipca 2023 r. o zmianę warunków ww. pozwolenia zintegrowanego.

W treści wniosku Strona wskazała, że konieczność zmiany pozwolenia wynika z konieczności określenia warunków emisji do powietrza zgodnie z zapisami art. 146j ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 r. Prawo ochrony środowiska.

Strona w załączeniu do wniosku przedłożyła wymagane informacje i materiały, w tym zaświadczenia o niekaralności wszystkich osób uprawnionych do reprezentowania spółki zgodnie z KRS, w myśl art. 184 ust. 4 pkt. 7 ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 r. Prawo ochrony środowiska (t.j. Dz. U. z 2022 r. poz. 2556 z późn. zm., dalej: ustawa POŚ);

Przedmiotowa instalacja kwalifikuje się do rodzajów instalacji mogących powodować znaczne zanieczyszczenie poszczególnych elementów przyrodniczych albo środowiska jako całości, zgodnie z ust. 1 pkt. 1 załącznika do rozporządzenia Ministra Środowiska z dnia 27 sierpnia 2014 r. *w sprawie rodzajów instalacji mogących powodować znaczne zanieczyszczenie poszczególnych elementów przyrodniczych albo środowiska jako całości* (Dz.U. z 2014 poz. 1169), a także do przedsięwzięć mogących zawsze znacząco oddziaływać na środowisko zgodnie z § 2 ust.1 pkt 3 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 10 września 2019 r. *w sprawie przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko* (Dz. U. poz. 1839 z późn. zm.).

Po dokonaniu wstępnej analizy podania organ stwierdził, że:

- 1) jest właściwy do jego rozpoznania, zgodnie z art. 378 ust. 2a ustawy POŚ;
- 2) wniosek spełnia wymogi formalne, określone w art. 208 ustawy POŚ;
- 3) wnioskowana zmiana nie stanowi istotnej zmiany instalacji, rozumianej jako zmiana sposobu funkcjonowania instalacji lub jej rozbudowa, która może powodować znaczące zwiększenie negatywnego oddziaływania na środowisko, zgodnie z art. 3 pkt 7 ustawy POŚ.

Mając powyższe na względzie, organ przystąpił do rozpatrzenia wniosku.

II. Przebieg postępowania administracyjnego

Zgodnie z zapisem art. 21 ust. 2 pkt 23 lit. k tiret pierwsze ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko (t.j. Dz. U. z 2023 r. poz. 1094 z późn. zm.), dane dotyczące wniosku o zmianę pozwolenia zintegrowanego zamieszczono w publicznie dostępnym wykazie danych.

Zgodnie z obowiązkiem wynikającym z art. 209 ustawy POŚ, zapis wniosku o zmianę pozwolenia zintegrowanego (wraz z uzupełnieniami) w wersji elektronicznej, został przesłany ministrowi właściwemu do spraw klimatu, na adres pozwolenia.zintegrowane@klimat.gov.pl.

Marszałek Województwa Śląskiego prowadząc postępowanie dotyczące zmiany pozwolenia zintegrowanego wezwał Stronę do złożenia wyjaśnień i uzupełnień pismem z dnia 18 lipca 2023 r.

Strona złożyła wyjaśnienia i uzupełnienia do przedmiotowego wniosku pismem z dnia 24 lipca 2023 r.

W związku z ustaleniem, że pozwolenie obejmuje wprowadzanie ścieków do wód, organ stwierdził, że Stroną postępowania jest również Regionalny Zarząd Gospodarki Wodnej w Gliwicach. Pismem z dnia 29.08.2023 r. znak: OE-PZ.KW-001487/23 organ, zgodnie z art. 10 § 1 KPA, zawiadomił Strony postępowania, że przed wydaniem decyzji mają prawo do wypowiedzenia się co do zebranych dowodów i materiałów oraz zgłoszonych żądań w terminie siedmiu dni, licząc od dnia jego doręczenia. Strony nie wniosły uwag do sprawy we wskazanym terminie.

III. Uzasadnienie prawne

Zgodnie z art. 180 ustawy POŚ, eksploatacja instalacji powodująca wprowadzanie gazów lub pyłów do powietrza, wprowadzanie ścieków do wód lub do ziemi, wytwarzanie odpadów jest dozwolona po uzyskaniu pozwolenia, jeżeli jest ono wymagane.

Powyższy przepis ustanawia generalną zasadę, zgodnie z którą prowadzenie pewnego rodzaju działalności, powodującej określone skutki dla środowiska, wymaga uzyskania zgody organu administracji. Jak wskazuje NSA, *„Obowiązek uzyskania pozwolenia jest konsekwencją przede wszystkim tego, że środowisko jest istotnym elementem procesów gospodarczych, w kontekście użytkowania jego zasobów oraz powodowania emisji, która może przekształcić się w zanieczyszczenie”* (wyrok NSA z dnia 10 marca 2020 r., sygn. akt II OSK 1224/18). Działalność, o której stanowi ww. przepis to eksploatacja instalacji, natomiast skutki – to emisja do środowiska substancji, które je zanieczyszczają. Nie każda jednak tego rodzaju działalność wymaga uzyskania pozwolenia. Zgoda organu jest bowiem konieczna wyłącznie wtedy, gdy ustawodawca, w sposób wyraźny, nałoży obowiązek jej otrzymania.

Pozwolenia, o których stanowi art. 180 ustawy POŚ są nazywane w doktrynie pozwoleniami emisyjnymi. Katalog tych pozwoleń został określony w art. 181 ust. 1 ustawy POŚ. Jednym z nich jest pozwolenie zintegrowane (art. 181 ust. 1 pkt 1 ustawy POŚ).

Ideą pozwolenia zintegrowanego jest kompleksowe zarządzanie emisjami do środowiska. Ujmuje ono bowiem swoją treścią całość oddziaływań na środowisko i zastępuje wszelkie pozwolenia sektorowe i ewentualne inne decyzje o charakterze reglamentacyjnym, związane z ochroną środowiska, a wymagane w związku z eksploatacją określonych instalacji (tak: *Prawo Ochrony Środowiska. Komentarz, pod red. nauk. M. Górskiego*, wyd. C.H. Beck, Legalis).

W myśl art. 201 ust. 1 ustawy POŚ, pozwolenia zintegrowanego wymaga prowadzenie instalacji, której funkcjonowanie, ze względu na rodzaj i skalę prowadzonej w niej działalności, może powodować znaczne zanieczyszczenie poszczególnych elementów przyrodniczych albo środowiska jako całości, z wyłączeniem instalacji lub ich części stosowanych wyłącznie do badania, rozwoju lub testowania nowych produktów lub procesów technologicznych. Zgodnie natomiast z art. 201 ust. 2 ustawy POŚ, minister właściwy do spraw klimatu określi, w drodze rozporządzenia, rodzaje instalacji mogących powodować znaczne zanieczyszczenie poszczególnych elementów przyrodniczych albo środowiska jako całości.

Jak wynika z powołanych przepisów, uzyskanie pozwolenia zintegrowanego jest konieczne wyłącznie w przypadku prowadzenia ściśle określonych instalacji, tj. tylko takich, które zostały enumeratywnie wskazane w ww. rozporządzeniu wykonawczym. Aktualnie katalog takich instalacji określa rozporządzenie Ministra Środowiska z dnia 27 sierpnia 2014 r. w sprawie rodzajów instalacji mogących powodować znaczne zanieczyszczenie poszczególnych elementów przyrodniczych albo środowiska jako całości (Dz. U. z 2014 r., poz. 1169). Innymi słowy, jeżeli

dany podmiot zamierza eksploatować instalację, która wpisuje się w katalog, określony w rozporządzeniu, ma obowiązek uzyskać pozwolenie zintegrowane (por. wyrok WSA w Olsztynie z dnia 26 września 2019 r., sygn. akt II SA/OI 443/19). Co ważne, pozwolenie zintegrowane, mimo że – w istocie rzeczy – zastępuje tzw. pozwolenia sektorowe (por. art. 182 i art. 211 ust. 1 ustawy POŚ), to nie może być przez nie zastępowane (analogicznie: wyrok WSA w Lublinie z dnia 13 września 2010 r., sygn. akt II SA/Lu 205/10).

Pozwolenie zintegrowane wydaje, w drodze decyzji, na wniosek prowadzącego instalację, organ ochrony środowiska (art. 183 ust. 1 w zw. z art. 184 ust. 1 ustawy POŚ).

System organów ochrony środowiska został określony w art. 376 i nast. ustawy POŚ. Jak wynika z art. 376 pkt 2b ustawy POŚ, jednym z organów ochrony środowiska jest marszałek województwa. Jego kompetencje określa art. 378 ust. 2a ustawy POŚ. Zgodnie z tym przepisem, marszałek województwa jest właściwy w sprawach:

- 1) przedsięwzięć i zdarzeń na terenach zakładów, gdzie jest eksploatowana instalacja, która jest kwalifikowana jako przedsięwzięcie mogące zawsze znacząco oddziaływać na środowisko w rozumieniu ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko;
- 2) przedsięwzięcia mogącego zawsze znacząco oddziaływać na środowisko w rozumieniu ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko, realizowanego na terenach innych niż wymienione w pkt 1;
- 3) pozwolenia na wytwarzanie odpadów i pozwolenia zintegrowanego dla instalacji komunalnych, o których mowa w art. 38b ust. 1 pkt 1 ustawy z dnia 14 grudnia 2012 r. o odpadach;
- 4) o których mowa w art. 237 i art. 362 ust. 1-3, w zakresie dróg innych niż autostrady i drogi ekspresowe, usytuowanych w miastach na prawach powiatu.

Biorąc pod uwagę powyższe należy stwierdzić, że marszałek województwa jest właściwy do udzielania tylko niektórych pozwoleń zintegrowanych. Instalacja będąca przedmiotem takiego pozwolenia musi stanowić bowiem albo przedsięwzięcie mogące zawsze znacząco oddziaływać na środowisko albo być instalacją komunalną, o której mowa w art. 38b ust. 1 pkt 1 ustawy o odpadach.

Katalog przedsięwzięć, mogących zawsze znacząco oddziaływać na środowisko określa rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 10 września 2019 r. w sprawie przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko (Dz. U. z 2019 r., poz. 1839). Definicja legalna instalacji komunalnej znajduje się z kolei w art. 35 ust. 6 ustawy o odpadach. Zgodnie z tym przepisem, instalacją komunalną jest instalacja do przetwarzania niesegregowanych (zmieszanych) odpadów komunalnych lub pozostałości z przetwarzania tych odpadów, określona na liście, o której mowa w art. 38b ust. 1 pkt 1, spełniająca wymagania najlepszej dostępnej techniki, o której mowa w art. 207 ustawy POŚ, lub technologii, o której mowa w art. 143 tej ustawy, zapewniająca:

- mechaniczno-biologiczne przetwarzanie niesegregowanych (zmieszanych) odpadów komunalnych i wydzielanie z niesegregowanych (zmieszanych) odpadów komunalnych frakcji nadających się w całości lub w części do odzysku, lub
- składowanie odpadów powstających w procesie mechaniczno-biologicznego przetwarzania niesegregowanych (zmieszanych) odpadów komunalnych oraz pozostałości z sortowania odpadów komunalnych.

Treść pozwolenia zintegrowanego wyznacza zasadniczo art. 211 ust. 1 ustawy POŚ, wskazując,

że pozwolenie zintegrowane spełnia wymagania określone dla pozwoleń, o których mowa w art. 181 ust. 1 pkt 2 i 4 (tj. pozwolenia na wprowadzanie gazów lub pyłów do powietrza oraz pozwolenia na wytwarzanie odpadów), pozwolenia wodnoprawnego na pobór wód oraz pozwolenia wodnoprawnego na wprowadzanie ścieków do wód lub do ziemi. Dodatkowe elementy pozwolenia zintegrowanego zostały określone w art. 211 ust. 3-9 ustawy POŚ, a także w art. 202 ust. 1-6 ustawy POŚ.

Pozwolenia zintegrowane wydawane są, co do zasady, na czas nieoznaczony (art. 188 ust. 1 ustawy POŚ). Trzeba jednak zauważyć, że dotyczą one instalacji, które są cały czas eksploatowane oraz zmieniają się w czasie. Stąd też ustawodawca przewidział możliwość zmiany pozwoleń zintegrowanych, odstępując tym samym od ogólnej zasady trwałości decyzji administracyjnych, określonej w art. 16 KPA. Podstawą dokonania zmiany pozwolenia zintegrowanego są zasadniczo przepisy art. 192 ustawy POŚ w zw. z art. 163 KPA (analogicznie: wyrok NSA z dnia 19 września 2019 r., sygn. akt: II OSK 821/18). Pierwszy z tych przepisów stanowi, że przepisy o wydawaniu pozwolenia stosuje się odpowiednio w przypadku zmiany jego warunków. Zgodnie natomiast z art. 163 KPA, organ administracji publicznej może uchylić lub zmienić decyzję, na mocy której strona nabyła prawo, także w innych przypadkach oraz na innych zasadach niż określone w niniejszym rozdziale, o ile przewidują to przepisy szczególne.

Oprócz tego należy zwrócić uwagę na art. 214 ust. 4 i ust. 5 ustawy POŚ, zgodnie z którymi:

- wniosek o zmianę pozwolenia zintegrowanego zawiera dane, o których mowa w art. 184 i art. 208, mające związek z planowanymi zmianami;
- decyzja o zmianie pozwolenia zintegrowanego określa wymagania, o których mowa w art. 188 i art. 211, mające związek z planowanymi zmianami.

Przepisy te, korespondując z powołanymi wyżej art. 192 ustawy POŚ oraz art. 163 KPA, precyzyjnie określają, zarówno zakres wniosku o zmianę pozwolenia zintegrowanego, jak i treść decyzji o zmianie takiego pozwolenia.

Biorąc zatem pod uwagę:

- rodzaj instalacji, będącej przedmiotem wniosku;
- zakres przedmiotowy wniosku;

organ stwierdza, że przedmiotowy wniosek należy rozpoznać w oparciu o wyżej wskazane przepisy.

IV. Uzasadnienie szczegółowe

W wyniku analizy merytorycznej treści podania oraz zgromadzonego w sprawie całokształtu materiału dowodowego, pod kątem zgodności z przepisami prawa materialnego w zakresie ochrony środowiska, organ przychylił się do wniosku Strony i niniejszą decyzją dokonał zmian pozwolenia zintegrowanego, w części:

III. Warunki wprowadzania do środowiska substancji i energii;

IX. Zobowiązuje się Fortum Silesia S.A. z siedzibą w Zabrze do::

Dokonane niniejszą decyzją zmiany warunków pozwolenia zintegrowanego odnoszą się do zagadnień dotyczących ochrony powietrza.

Spółka Fortum Silesia S.A. zwróciła się do Marszałka Województwa Śląskiego z wnioskiem o zmianę pozwolenia zintegrowanego dla dwóch instalacji IPPC - instalacji energetycznego spalania paliw w Elektrociepłowniach I i II, zlokalizowanych w Zabrzu przy ul. Korczoka 15, eksploatowanych przez Spółkę Fortum Silesia S.A.

Przedmiotem sprawy jest zmiana dopuszczalnych poziomów emisji zanieczyszczeń do powietrza z kotła WR40, opalanego węglem kamiennym, w okresie od dnia 1 stycznia 2025 r. do 31 grudnia

2029 r., na podstawie art. 146j ustawy POŚ, ustanawiającego możliwość przejściowego stosowania dopuszczalnej wielkości emisji tlenków azotu, określonej w pozwoleniu zintegrowanym.

Zgodnie z art. 146j. ww. ustawy dla źródła spalania paliw, w przypadku którego prowadzący instalację złożył organowi właściwemu do wydania pozwolenia lub do przyjęcia zgłoszenia, w terminie do dnia 1 stycznia 2024 r., dokumenty potwierdzające spełnianie przez źródło spalania paliw następujących warunków:

- 1) źródło zostało oddane do użytkowania przed dniem 20 grudnia 2018 r., a w przypadku gdy pozwolenie na budowę źródła wydano przed dniem 19 grudnia 2017 r. - zostało oddane do użytkowania nie później niż w dniu 20 grudnia 2018 r.,
- 2) nominalna moc cieplna źródła jest większa niż 5 MW i mniejsza niż 50 MW,
- 3) co najmniej 50% produkcji ciepła użytkowego wytwarzanego w źródle, określone jako średnia krocząca z pięciu lat, stanowi ciepło dostarczone do publicznej sieci ciepłowniczej w postaci pary lub gorącej wody,

w przypadku źródła będącego częścią instalacji wymagającej pozwolenia zintegrowanego, w okresie od dnia 1 stycznia 2025 r. do czasu spełniania warunków, o których mowa w pkt 2 i 3, jednak nie dłużej niż do dnia 31 grudnia 2029 r., obowiązują określone w tym pozwoleniu wielkości dopuszczalnej emisji tlenu azotu i dwutlenku azotu w przeliczeniu na dwutlenek azotu oraz pyłu, nie wyższe niż wielkości dopuszczalnej emisji tych substancji obowiązujące w dniu 31 grudnia 2024 r., a także wielkość dopuszczalnej emisji dwutlenku siarki nie wyższa niż wielkość dopuszczalnej emisji tej substancji obowiązująca w dniu 31 grudnia 2024 r. albo wartość 1100 mg/m³, w zależności od tego, która z tych wartości jest niższa.

Wnioskodawca, pismem z dnia 6 kwietnia 2023 r. (znak: DKM/2023/22917), przedłożył dokumenty potwierdzające spełnienie ww. warunków, w tym:

- decyzję Powiatowego Inspektora Nadzoru Budowlanego - pozwolenie na użytkowanie nr 13/2016 z dnia 2 lutego 2016 r., wskazującą na oddanie źródła do użytkowania przed dniem 20 grudnia 2018 r.,
- „Raport wykonania czynności dozoru technicznego kotła WR40 (nr ewid. kotła)
- z dnia 5.12.2022”, potwierdzający nominalną moc cieplną kotła, mieszczącą się w przedziale > 5 MW i <50 MW (47 MW - moc wprowadzona w paliwie),
- zestawienie danych dotyczących udziału ciepła, wytworzonego w przedmiotowym źródle, dostarczonego do publicznej sieci ciepłowniczej, wskazujące na spełnienie warunku w zakresie minimalnego udziału ciepła dostarczonego do publicznej sieci ciepłowniczej w stosunku do wyprodukowanego ciepła w źródle (średnia krocząca z 5 lat wynosi 97,1%).

Mając na uwadze powyższe, uzasadnione jest zastosowanie przejściowego (w okresie od dnia 1 stycznia 2025 r. do 31 grudnia 2029 r.) stosowania dla kotła WR40:

- dopuszczalnej wielkości emisji dwutlenku azotu na poziomie nie wyższym niż dopuszczalna wielkość emisji dwutlenku azotu obowiązująca na dzień 31 grudnia 2024 r. (tj. 400 mg/m³),
- dopuszczalnej wielkości emisji dwutlenku siarki na poziomie nie wyższym niż wielkość dopuszczalnej emisji dwutlenku siarki obowiązująca w dniu 31 grudnia 2024 r. albo wartość 1100 mg/m³, w zależności od tego, która z tych wartości jest niższa (tj. 1100 mg/m³).

Zgodnie z wnioskiem Strony, w zakresie ochrony powietrza, dokonano zmian w treści decyzji w częściach: III i IX.

W części III decyzji dla wymagań emisyjnych dla kotłów eksploatowanych w Fortum Silesia S.A. w okresie od 1 stycznia 2025 r. wydzielono dwa podokresy:

- od 1 stycznia 2025 r. do 31 grudnia 2029 r., w którym uwzględniono przejściowe stosowanie

- ww. dopuszczalnych poziomów emisji,
- od 1 stycznia 2030 r.

W części IX decyzji zobowiązano Prowadzącego instalację do przedkładania Marszałkowi Województwa Śląskiego, w terminie do końca lutego każdego roku, danych dotyczących udziału ciepła dostarczonego do publicznej sieci ciepłowniczej w postaci pary lub gorącej wody w produkcji ciepła użytkowego wytwarzanego w kotle WR 40, celem potwierdzenia spełnienia warunku, o którym mowa w art. 146j ustawy POŚ.

Po przeprowadzonym postępowaniu administracyjnym organ zważył, co następuje.

W stanie faktycznym sprawy, biorąc pod uwagę przepisy prawa materialnego, zaistniała konieczność zmiany udzielonego pozwolenia zintegrowanego. Strona przedłożyła podanie w tym zakresie, które spełnia wymogi formalne. Po zbadaniu podania organ stwierdził, że wnioskowane zmiany są zgodne z przepisami szczególnymi, dotyczącymi ochrony środowiska.

Mając na względzie powyższe, orzeczono jak w sentencji.

Pouczenie

Zgodnie z art. 127 § 1 i 2 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. - Kodeks postępowania administracyjnego, od niniejszej decyzji Stronie przysługuje prawo wniesienia odwołania do Ministra Klimatu i Środowiska, za pośrednictwem Marszałka Województwa Śląskiego, w terminie 14 dni od dnia jej doręczenia.

Zgodnie z 127a KPA, w trakcie biegu terminu do wniesienia odwołania Strona może zrzec się prawa do wniesienia odwołania wobec organu administracji publicznej, który wydał decyzję. Z dniem doręczenia organowi administracji publicznej oświadczenia o zrzeczeniu się prawa do wniesienia odwołania przez ostatnią ze stron postępowania decyzja staje się ostateczna i prawomocna.

**Podpisano: Z upoważnienia Marszałka Województwa Śląskiego; Leszek Kulesza;
Kierownik Referatu ds. pozwoleń zintegrowanych, Departament Ochrony Środowiska,
Ekologii i Opłat Środowiskowych (OE).**